

Spolek Šalamoun

sídlo: Praha 4 – Záběhlice, U Mlýna 2232/23
IČ: 63837714 | registrace pod sp. zn. L 6401 u Městského soudu v Praze
www.spoleksalamoun.com | ID datové schránky: g4kvibk
e-mail: spoleksalamoun@spoleksalamoun.com

Městský soud v Brně

k rukám předsedy soudu

Polní 39

608 01 Brno

(datovou schránkou)

V Praze 16. března 2026

Věc: Podnět k podání návrhu na zahájení kárného řízení o kárné odpovědnosti soudce Městského soudu v Brně, Mgr. Davida Otevřela

Vážený pane předsedo,

s odkazem na § 8 odst. 2 písm. g) zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců a státních zástupců (kárný řád), podáváme k Vaším rukám podnět k podání návrhu na zahájení kárného řízení proti soudci Městského soudu v Brně Mgr. Davidu Otevřelovi.

Pro důvodnost tohoto podnětu svědčí, že níže popsané jednání (i) zasahuje do zákonných záruk osobní svobody osoby umístěné v zabezpečovací detenci a (ii) vykazuje znaky opakovaného uvádění lehce ověřitelných nepravd v soudních aktech. Oporu našich argumentů shledáváme zejména v nálezů Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 2802/17 ze dne 22. 5. 2018 (dále jen „nálezu II. ÚS 2802/17“), který podrobně vykládá roční periodu přezkumu detence a ústavní důsledky jejího zmeškání.

Výslovně uvádíme, že se jedná o nový (mimoběžný) podnět vůči dřívější stížnostní agendě vedené u Městského soudu v Brně pod sp. zn. St 4/2026. Tento podnět je odůvodněn novými a zásadními skutečnostmi, které původní stížnost/podnět neobsahoval: (a) zmeškání zákonné roční periody periodického přezkumu zabezpečovací detence (33 dnů „mezidobí“), a (b) nepravdivé tvrzení v usnesení č. j. 0 Dt 3/2023 – 347 o splnění podmínky § 136 odst. 3 tr. ř. (netrvání na písemném odůvodnění).

I. Stručné shrnutí kárně relevantních skutků

Překročení zákonné roční lhůty periodického přezkumu zabezpečovací detence – poslední přezkum dne 11. 12. 2024 (12:30 hod.), další přezkum až dne 13. 1. 2026 (12:30 hod.); prodlení po marném uplynutí 11. 12. 2025 činí 33 kalendářních dnů.

Nepravdivé tvrzení v usnesení MS Brno č. j. 0 Dt 3/2023 – 347 ze dne 13. 1. 2026 o splnění podmínky § 136 odst. 3 tr. ř. („netrvali na písemném odůvodnění“), přestože dle zvukového záznamu pořízeného lege artis Spolkem Šalamoun v jednací síni nezazněla otázka směřující k tomuto prohlášení chovankyně a chovankyně neučinila prohlášení o netrvání na písemném odůvodnění.

II. Skutkový stav a důkazní podklady

Ze spisových podkladů a příloh se podává zejména následující:

Ve vykonávacím řízení MS Brno sp. zn. 0 Dt 3/2023 proběhlo veřejné zasedání s předmětem rozhodování o dalším trvání zabezpečovací detence dne 11. 12. 2024 v 12:30 hod.

Následné periodické přezkumné veřejné zasedání téhož předmětu proběhlo až dne 13. 1. 2026 v 12:30 hod.

Z uvedeného plyne prodlení proti roční periodě přezkumu v rozsahu 33 kalendářních dnů (po marném uplynutí 11. 12. 2025).

Usnesení MS Brno č. j. 0 Dt 3/2023 – 347 ze dne 13. 1. 2026 uvádí (doslova): „... po vyhlášení usnesení se chovankyně, opatrovník i státní zástupce vzdali práva stížnosti a netrvali na písemném odůvodnění usnesení.“

Spolek Šalamoun pořídil ze dne 13. 1. 2026 zvukový záznam lege artis. Soud v usnesení uvádí, že se chovankyně vzdala práva stížnosti; stěžovatel však namítá, že v jednací síni nezazněla otázka soudu směřující k tomu, zda chovankyně trvá či netrvá na písemném odůvodnění, a tudíž nebylo učiněno prohlášení o „netrvání na písemném odůvodnění“. (Záznam jsme připraveni předložit k ověření na vyžádání.)

III. Právní posouzení – roční perioda přezkumu detence a ústavní důsledky „mezidobí“

Podle § 100 odst. 5 trestního zákoníku soud nejméně jednou za dvanáct měsíců přezkoumá, zda důvody pro další trvání zabezpečovací detence trvají; procesní rámec a sledování výkonu stanoví § 357 odst. 1 trestního řádu. Roční perioda přezkumu není organizační lhůtou, nýbrž zákonnou pojistkou proti svévoli u opatření bez horní časové hranice, tj. u jednoho z nejzávažnějších zásahů do osobní svobody.

Nález II. ÚS 2802/17 vymezuje ústavně konformní výklad této periody. Ústavní soud odmítl interpretaci, podle níž by „okamžik samotného vydání rozhodnutí nebyl podstatný“, a uzavřel, že takový výklad je neakceptovatelný (bod 30).

Z hlediska počátku běhu lhůty je rozhodné, že Ústavní soud ve vztahu ke každému následujícímu přezkumu výslovně uvádí: „... rozhodný okamžik vydání posledního přezkumného rozhodnutí ...“ (bod 32). Současně zdůrazňuje, že relevantní není právní moc, nýbrž vydání přezkumného rozhodnutí, a s přiměřenými úpravami výslovně uvádí, že započítím výkonu není právní moc rozhodnutí, ale faktický nástup (bod 32).

Ústavní soud dále formuluje ústavněprávní důsledek prodlení: zbavení osobní svobody v mezidobí mezi uplynutím lhůty pro provedení přezkumu a vydáním opožděného rozhodnutí „lze označit za nezákonné a svévolné“ (bod 36). Tento závěr Ústavní soud opírá přímo o judikaturu Evropského soudu pro lidská práva, zejm. *Župa proti České republice* (26. 5. 2011, stížnost č. 39822/07, odst. 37) a *Erkalo proti Nizozemí* (2. 9. 1998, stížnost č. 23807/94) (bod 36).

K otázce „podstatnosti“ prodlení Ústavní soud výslovně uvádí, že judikatura ESLP považuje zbavení svobody za svévolné až od chvíle, kdy je zmeškání lhůty podstatné (bod 37), přičemž „až zdržení okolo jednoho měsíce“ lze obecně považovat za podstatné; Ústavní soud zde výslovně odkazuje na *Erkalo proti Nizozemí* (odst. 57), *Winterwerp proti Nizozemí* (24. 10. 1979, č. 6301/73, odst. 49) a *Mooren proti Německu* (velký senát, 9. 7. 2009, č. 11364/03, odst. 80–81) (bod 37). V českém kontextu zabezpečovací detence však Ústavní soud požaduje „co nejpřísnější dodržování lhůt“ (bod 38) a zdůrazňuje, že detence nemá horní hranici a jde o mimořádně závažný zásah do osobní svobody (bod 39).

Aplikováno na projednávanou věc: poslední periodický přezkum byl proveden dne 11. 12. 2024. Další přezkum měl být proveden nejpozději do 11. 12. 2025. Veřejné zasedání proběhlo až dne 13. 1. 2026. **Z toho plyne prodlení 33 dnů** a vznik „mezidobí“ ve smyslu nálezu II. ÚS 2802/17, které Ústavní soud kvalifikuje jako nezákonné a **svévolné omezení osobní svobody**.

IV. Právní posouzení – § 136 odst. 3 tr. ř. a nepravdivé tvrzení o „netrvání na písemném odůvodnění“

Ustanovení § 136 odst. 3 trestního řádu váže možnost vyhotovit zjednodušené usnesení bez odůvodnění na kumulativní splnění podmínek: oprávněné osoby se vzdaly práva stížnosti a současně prohlásily, že netrvají na písemném odůvodnění usnesení. Jde o dvě odlišná procesní prohlášení – vzdání se stížnosti samo o sobě podmínku „netrvání na písemném odůvodnění“ nenahrazuje.

V posuzované věci soud v usnesení č. j. 0 Dt 3/2023 – 347 uvedl, že chovankyně (spolu s opatrovníkem a státním zástupcem) „... vzdali práva stížnosti a netrvali na písemném odůvodnění usnesení“. Stěžovatel však doložil zvukovým záznamem pořízeným lege artis, že otázka soudu směřující vůči chovankyni k tomu, zda trvá či netrvá na písemném odůvodnění, v jednací síni vůbec nezazněla a chovankyně neprohlásila, že na písemném odůvodnění netrvá. Za tohoto stavu je tvrzení v usnesení o splnění této podmínky nepravdivé (resp. neodpovídající skutečnému průběhu jednání).

Nejde o formalitu: právě prohlášení o „netrvání na písemném odůvodnění“ je zákonnou podmínkou, na níž § 136 odst. 3 tr. ř. váže možnost zjednodušeného usnesení bez odůvodnění. Uvedení nepravdivého tvrzení o splnění této podmínky je způsobilé zasáhnout do integrity soudního rozhodnutí i do možnosti následné kontroly zákonnosti postupu soudu. V kombinaci s výše popsaným prodlením u detence jde o soubor excesů, které v celku zásadně ohrožují vážnost a důvěryhodnost justice.

IV.a) Mimoběžné řízení St 4/2026 – opakované uvádění zjevných nepravd jako kontext kárné závažnosti

Nadto upozorňujeme, že namítané nepravdivé tvrzení v usnesení č. j. 0 Dt 3/2023 – 347 nelze posuzovat izolovaně. V mimoběžném stížnostním řízení vedeném u Městského soudu v Brně pod sp. zn. St 4/2026 Spolek Šalamoun již doložil opakované uvádění (prima facie) zjevných nepravd soudcem Mgr. Davidem Otevřelem, a to ve vyjádření ke stížnosti ze dne 23. 1. 2026 k průběhu událostí dne 13. 1. 2026; toto vyjádření je v podání Spolku označeno jako „vědomě lživé“ a jeho účelová nepravdivost je podle podání prokazována videozáznamem pořízeným před zahájením veřejného zasedání.

V témže řízení St 4/2026 Spolek Šalamoun dále poukazuje na objektivní nesrovnalosti protokolace, mimo jiné na odkaz „§ 55b odstavec 1 písmeno b) tr. ř.“, přestože citované ustanovení žádné „písmeno b)“ neobsahuje, a na rozpor mezi tvrzením o nepožizování zvukového záznamu a indikacemi jeho pořizování (nápis „ZÁZNAM“ v jednacím síni).

Souhrn těchto skutečností (roční prodlení periodického přezkumu zabezpečovací detence + nepravdivé tvrzení o splnění podmínky § 136 odst. 3 tr. ř. + opakovaně namítané nepravdy a rozpory v řízení St 4/2026) podle našeho přesvědčení svědčí o mimořádně široké škále kárně relevantních excesů, které nelze bagatelizovat a které vyžadují důsledný postup předsedy soudu jako kárného navrhovatele.

V. Kárná relevance a povinnost podat kárný návrh

Shora popsané jednání je prima facie způsobilé naplnit znaky kárného provinění soudce ve smyslu § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., neboť jde o zaviněné porušení povinností soudce a jednání ohrožující důvěru v nezávislé, nestranné, odborné a spravedlivé rozhodování soudů. Překročení roční periody přezkumu u zabezpečovací detence (kde Ústavní soud vyžaduje co nejpřísnější dodržování lhůt) představuje exces přímo zasahující do osobní svobody. Uvádění nepravdivých údajů v soudním rozhodnutí (k § 136 odst. 3 tr. ř.) pak představuje exces do integrity soudního aktu.

Podle § 128 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb. zjistí-li příslušný orgán státní správy soudů, že soudce **zaviněně porušil své povinnosti při výkonu funkce nebo že chování soudce narušuje důstojnost soudcovské funkce či ohrožuje důvěru v soudnictví**, podá návrh na zahájení řízení o kárné odpovědnosti soudců podle zvláštního právního předpisu. V návaznosti na § 8 odst. 2 písm. g) kárného řádu je navrhovatelem předseda příslušného okresního soudu.

VI. Návrh a požadované kroky

S ohledem na shora uvedené žádáme, abyste zejména:

1. vyžádal si a prověřil vykonávací spis MS Brno sp. zn. 0 Dt 3/2023, zejména protokoly a usnesení navazující na veřejná zasedání ze dne 11. 12. 2024 a 13. 1. 2026, včetně usnesení č. j. 0 Dt 3/2023 – 347,
2. vyhodnotil prodlení 33 dnů v periodickém přezkumu a jeho ústavní důsledky v intencích nálezu II. ÚS 2802/17 (zejm. body 30, 32, 36–39) včetně přímých vazeb na judikaturu ESLP citovanou Ústavním soudem,
3. prověřil tvrzení v usnesení č. j. 0 Dt 3/2023 – 347 o „netrvání na písemném odůvodnění“ podle § 136 odst. 3 tr. ř., a to konfrontací s dostupným zvukovým záznamem pořízeným Spolkem Šalamoun; případně vyžádal a prověřil oficiální zvukový záznam soudu a porovnal jej s protokolací a obsahem usnesení,
4. v souladu s § 8 odst. 2 písm. g) zákona č. 7/2002 Sb. podal návrh na zahájení kárného řízení proti soudci Mgr. Davidu Otevřelovi, neboť shora popsané jednání naplňuje znaky kárného provinění dle § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb.
5. s ohledem na zkušenost s předchozím vyřízením stížnosti ve věci St 4/2026 (odpověď místopředsedkyně Městského soudu v Brně Mgr. Bc. Veroniky Doleželové ze dne 30. 1. 2026) žádáme, aby tento podnět prošetřil a vyhodnotil osobně předseda soudu; nesouhlasíme s účelovým vyřízením, které by mohlo vést k „zahlazení“ kárně relevantního jednání. Současně trváme na prošetření, zda účelové a lživé vyřízení původní stížnosti a nesplnění povinností podle § 173 odst. 3 ve spojení s § 128 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb. ze strany místopředsedkyně nenaplňuje znaky zaviněného porušení povinností spojených s funkcí místopředsedy soudu, tedy kárného provinění podle § 87 odst. 2 zákona č. 6/2002 Sb.

Žádáme, abychom byli vyrozuměni o učiněných opatřeních a o výsledku prošetření.

Spolek Šalamoun

Václav Peričevič

předseda výboru Spolku Šalamoun

Na vědomí:

- ministr spravedlnosti
- předseda Krajského soudu v Brně

Přílohy:

- podnět z 18. 1. 2026
- opakovaná stížnost z 17. 2. 2026
- doplnění opakované stížnosti ze dne 10. 3. 2026